

Edward Pudełko, Leszek Ziábka

Pleszew, woj. kaliskie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 16, 92-93

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W celu weryfikacji wyników wcześniejszych badań geofizycznych założono poza obszarem pola górniczego, w pobliżu wykopu I, dwa szurfy geologiczne o wymiarach 1 x 2 m każdy. Z wykopów tych pozyskano również około 200 dalszych zabytków krzemiennych.

W związku z rozpoczynającą się budową gospodarstwa, które obejmie swym zasięgiem południowy skraj pola górniczego, przeprowadzono na obszarze przyszłej zabudowy badania ratownicze. Wyeksplorowano tutaj zlokalizowany w oparciu o wcześniejsze badania geofizyczne wykop o wymiarach 6 x 2 m. Odsłonięto w nim fragmenty 6 szybów eksploatacyjnych, z których jeden przebadano całkowicie, zaś pozostałe częściowo. Przebadany szyb był prostym dołem wydobywczym o średnicy około 140 cm i głębokości 170 cm od obecnej powierzchni gruntu. Przeprowadzono również dozór archeologiczny kopanych w pobliżu rowków fundamentowych. Pozwoliło to na ustalenie wschodniej i zachodniej granicy pola górniczego na odcinku 9 m oraz wykonanie planu zarysów szybów na powierzchni około 30 m². Ze względu na charakter prac pozyskiwano w ich trakcie wyłącznie tzw. "zabytki wydzielone". W sumie uzyskano 140 zabytków krzemiennych, 25 kamiennych oraz 1 fragment ceramiki.

Pozyskane materiały zabytkowe potwierdziły wcześniejsze ustalenia łączące badane partie kopalni z kulturą mierzanowicką oraz wytwarzanie w tutejszych pracowniach krzemieniarskich głównie tzw. "noży sierpowych". Dokonano również szeregu ważnych obserwacji dotyczących sposobów eksploatacji krzemienia w tutejszej kopalni.

Badania będą kontynuowane.

PIETRZYKÓW, gm. Pyzdry
woj. konińskie
Stanowisko 1

patrz
neolit

PLESZEW
woj. kaliskie
Stanowisko 2

Muzeum Okręgowe Ziemi
Kaliskiej w Kaliszu

Badania prowadzili mgr Edward Pudełko i mgr Leszek Ziabka. Finansował WKZ w Kaliszu. Piąty sezon badań. Cmentarzysko ciepłopalne kultury łużyckiej od IV okresu brązu do okresu halsztackiego.

Badania prowadzone były na polu uprawnym J. Bani, położonym na północny zachód od czynnej żwirowni. Ze względu na prace przy eksploatacji żwiru i uprawie ziemi, miały one charakter ratowniczy.

Celem badań było rozpoznanie północno-zachodniego skraju cmentarzyska. Przekopano teren o powierzchni 90 m²,

odkrywając 13 grobów ciałopalnych kultury łużyckiej /nr 120-132/. Wśród odkrytych pochówków 10 - to groby popielnicowe, 3 - to groby bezpopielnicowe /jamowe/.

Role popielnic stanowiły wyłącznie naczynia wazowate, o brzuscu dwustożkowatym. Prawie wszystkie pochówki znajdowały się pod bardziej lub mniej regularnym brukiem kamiennym. Wyjątek stanowił grób 120/82 posiadający jedynie zniszczoną prostokątną obstawę kamienną. Wśród obiektów zdecydowanie wyróżniał się grób 123/82. Posiadał on zniszczony wieniec kamienny, w obrębie którego znajdowało się jądro kamienne /był to prawdopodobnie zniszczony kurhan/. Spośród wszystkich grobów tylko jeden wyposażony był, oprócz naczyń, w wyrób z brązu. Był to skręt z drutu brązowego, służący jako przybranie przepaski czołowej.

Planuje się kontynuowanie prac.

PODRZECZE
woj.leszczyńskie .
Stanowisko 3

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Zakład Archeologii
Małopolski w Poznaniu

Badania prowadził mgr Wojciech Śmigieński. Finansował IHKM PAN. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe ludności kultury łużyckiej z III okresu epoki brązu. Cmentarzysko ludności kultury przeworskiej z II w.po Chr.

Stanowisko położone jest na nie wysokim piaszczystym pagórku w dolinie Kani /dopływ górnej Obry/. Wykonano 2 wykopy długości 20 i 30 m, szerokości 2,5-5,0 m, krzyżujące się na szczycie. Ogólna powierzchnia zbadana wynosi 125 m². Pod cienką warstwą próchnicy leśnej zalegał piasek calcowy, w którym odkryto konstrukcje kamienne, spoczywające bardzo płytko pod powierzchnią. Z tego powodu były one w poważnym stopniu rozwleczone i zniszczone przez głęboką orkę, a ich układ pierwotny był w części nieczytelny. Udało się wszakże wyróżnić 3 kręgi zbudowane z kamieni, średnica zewn. 2,5-3,0 m, średnica wewn. ok. 1,5 m, będące pozostałością grobów kurhanowych. Nasypy nie dochowały się. Wśród kamieni zalegały drobne fragmenty ceramiki wczesnołużyckiej oraz przepalone kości. Poza kręgami odkryto jeden grób popielnicowy w postaci naczynia wypełnionego przepalonymi kośćmi, stojącego w piasku bez jakiegokolwiek obstawy. Obiekt ten jest pierwszym w południowej Wielkopolsce cmentarzyskiem kurhanowym wczesnołużyckim. Na tym samym stanowisku odkryto dwa groby jamowe kultury przeworskiej oraz ślady osadnictwa średniowiecznego.

PODHORCE, gm.Werbkowice
woj.zamojskie
Stanowisko 1

patrz
neolit